

SÅF Frösön – En sommarvandring kring Frösö kyrka. 2024-05-28

Den 28 maj 2024 träffades vi för en vandring med Göran Modén. Som alltid när han leder blir vi många, denna dag 37 st, 20 kvinnor och 17 män.

Han började med att berätta om det gamla hovet, björkstubben och de offrade djuren under vad som idag är kyrkans kor. Han berättade om hur det först troligen byggts en stavkyrka kring 1030 på platsen som sedan på 1100 talet ersatts med det som idag är Frösö Kyrka, visserligen utbyggd och förändrad under århundraden.

SÅF Frösön – En sommarvandring kring Frösö kyrka. 2024-05-28

En klockstapel hade funnits där vapenhuset är idag men som sprängts på grund av att man förvarade krut där. Nuvarande klockstapel kom till som ett provisorium 1754 men blev aldrig ersatt. Det är vi glada för idag.

Kyrkomuren rasade på 2020 talet och i samband med återuppbyggnaden gjordes en arkeologisk undersökning på skeletten som fanns där, endast kvinnor och barn. Muren låg på norra sidan, kyrkor är orienterade i öst-västlig riktning, män begravdes på södra sidan, kvinnor och barn på den norra. Utifrån hur kropparnas armar låg kunde man tidsorientera fynden, de med händerna uteslagna begravdes på 1000 talet, alltefter århundradena flyttades armarna upp för att slutligen ligga i from bön på bröstet. Det här är inget lokalt skick utan så här var det bestämt från centralt håll inom kyrkan.

SÅF Frösön – En sommarvandring kring Frösö kyrka. 2024-05-28

Nu vandrade vi över vägen för att få oss till livs historien om socknarnas betydelse och prästens världsliga gärningar, om folkskolereformen och hur hus flyttades för att tillgodose nya behov, vi vandrade förbi gården Hof, Frösöns äldsta släktgård. Vi stannade till vid den kvinnograv som ligger utefter stigen, vandrade förbi Grötomslägden, skollärares odlingslott, ett tillskott utöver lön. Målet var Sommarhagen där Göran fått den nya arrendatorn att hålla öppet bara för oss.

Tacksamt mumsade vi på goda surdegsbagetter, drack kaffe och fick höra härliga historier om inte bara Wilhelm Pettersson Berger utan också om människorna omkring honom och som slutkläm en lite mer ekivok historia, vill dock bestyrka att den inte kom från vår förre kyrkoherde utan från en av oss andra. En härlig, varm, solig dag var till ända. Glada och upprymda skingrades vi.

Text: Lars Gabrielsson

Foto: Majvor Enström